

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Амелия Веселинова Личева, СУ „Св. Кл. Охридски“, за участие в конкурс за заемане на академичната длъжност доцент по професионално направление 2.1 Филология - Литература на народите от Европа, Америка, Азия, Африка и Австралия (Гръцка литература), с кандидат гл. ас. д-р Фотини Христакуди

Гл. ас. д-р Фотини Христакуди е сред активните млади изследователи в сферата на сравнителното литературознание и сред малцината специалисти по гръцка литература. Последното прави изследванията ѝ особено интересни, а и приноси, защото успява да снабди компаративистиката с нови гледни точки и примери.

В конкурса за доцент по гръцка литература д-р Христакуди кандидатства с 16 статии и монографията „Проблеми на гръцкия литературен развой 1880-1930 г.“. Статиите са публикувани в реномирани български и чужди издания, представят широтата на интересите на своята авторка и са пример за висок професионализъм. Наред с това е важно да отбележим, че Фотини Христакуди отговаря (и дори надскача) минималните изисквания за длъжността, за която кандидатства. Но тъй като все пак хабилитационният труд е най-важен в една процедура, оттук нататък в становището ще се съсредоточим накратко върху него.

Започнахме с профила на изследователката, защото тъкмо той задава приносния характер на търсенията ѝ. От една страна, свидетели сме на едно фокусирано върху гръцка проблематика изследване, което стъпва върху отличното познаване на историята на гръцката поезия, но и по-широко – на гръцката литература и култура по принцип. В този смисъл можем да говорим за проведени ценни близки четения на отделни поети и

поетически текстове, за важни изводи по отношение на националната гръцка поетическа традиция, както и за интересни авторски допълнения към тезите на водещи гръцки изследователи на посочената проблематика. Но това със сигурност е само едната посока на търсенията на Фотини Хистакуди. Втората е провокирана от ангажираността ѝ с компаративистиката. В този смисъл изследването ѝ разширява търсенията си, вкарвайки множество паралели на анализирани поети с европейски, най-вече френски, но и с балкански, най-вече български. Така се появяват сдвоени четения, които добавят нови щрихи към творчеството на анализирани автори, а и обогатяват самата гръцка национална традиция. Отвъд практиката обаче, компаративистичното върви и по линия на обсъждане на ключови за съвременното сравнително литературознание проблеми като двойката малки-големи литератури, свое-чуждо, европейско-балканско, национално-световно. И в тези обсъждания д-р Хистакуди си служи не само с теоретични доказателства, но и успява да покаже как литературата отговаря на тези въпроси чрез вплитане на диалози между културите, с другите изкуства, извънлитературното, усвояването на контекста и изобщо – чрез културологичното четене. Затова и бих казала, че в случая сме изправени пред едно актуално, много добросъвестно и важно изследване, което индиректно има какво да каже и на изследващите световната, и на изследващите националната литература.

В чисто теоретичен план бих открила и други приносни моменти – съсредоточаването върху рецепцията на парнасизма и символизма и дефинирането на гръцкия модернизъм, които хвърлят допълнителна светлина върху общото дефиниране на парнасизма, символизма и модернизма; индиректното четене на поезията като екзистенциален жанр по терминологията на Кете Хамбургер и алюзиите за конструирането на човешкото и на идентичността през нея; мълчаливо проиграната идея на Томас Елиът за обратното влияние – на настоящите творби към миналите

при оформянето на литературната традиция. И, разбира се, вече на чисто практическо ниво, съсредоточаването не само върху популярните имена тип Кавафис и Сеферис, но и върху неизвестни за българската публика поети от този период, които при това битуват в преводи на самата Фотини Христакуди, което е допълнителен принос на изследването.

Като се позовавам на всичко казано дотук, както и на ерудираността и анализма, присъщи за стила на авторката, а и като имам предвид сериозността не само на научната, но и на преподавателската ѝ работа, убедено препоръчвам да ѝ бъде присъдена длъжността доцент по професионално направление 2.1 Филология - Литература на народите от Европа, Америка, Азия, Африка и Австралия (Гръцка литература).

Проф. д-р Амелия Личева